

Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica štev. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopoln. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasilo koroških Slovencev.

Leto XXXIV.

Celovec, 26. januarja 1915.

Št. 8.

Z bojišč.

Uradno poročilo.

Dunaj, 21. januarja. (Kor. ur.) Uradno se razglaša: 21. januarja 1915, opoldne. Položaj je neizpremenjen. Na celi bojni črti le mestoma topovski boj.

Namestnik šefa generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Nemško poročilo.

Berlin, 21. januarja. Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 21. jan. 1915.

Zapadno bojišče.

Med obrežjem in Lysom so se tudi včeraj vršili le artiljerijski boji.

Včeraj od nas zavzeti strelski jarek pri Notre Dame de Lorette smo danes ponoči zopet izgubili. Severozapadno od Arrasa so Francozje na obeh straneh gorske ceste Arras—Lille opetovano napadli, pa so bili odbiti. Jugozapadno od Berry au Bac sta bila vzeta Francozom dva strelska jarka, ki smo jih kljub živahnim protinapadom vzdržali. Francoški napadi proti našim postojankam južno od St. Mihiela so bili odbiti. Severozapadno od Pont à Mousson se je posrečilo vzeti nazaj en del nam pred tremi dvemi vzetih postojank. Naše čete so pri tem zvezle štiri topove in dobole več ujetnikov. Za ostanek izgubljene postojanke se boj še vrši.

V Vogezih severozapadno od Sennheima boji še trajajo.

Vzhodno bojišče.

V vzhodni Prusiji je položaj neizpremenjen. Manjši boj vzhodno od Lipnega je z nas potekel ugodno. 100 ujetnikov je ostalo v naših rokah. Na prostoru zapadno od Vise, severovzhodno od Borzimova, je naš na-

pad napredoval. Ruski napad zapadno od Lopusno, jugozapadno od Konskie, je bil odbit.

Najvišje armadno vodstvo.

Uradno francosko poročilo.

Frankosko uradno poročilo z dne 17. januarja l. 1915 ob 3. uri 30 minut popolne se glasi: V okolici Nieuporta in Lombartzyda smo neprestano prodirali na globino kakih 200 metrov. Naša artiljerija je prisilila Nemce, da so morali zapustiti neki strelske jarek na nekem nasipu ter je razdejala nekoliko bolj proti severu neko utrbo. Bombardirala je nadalje sovražne utrbe na tem delu fronte in južno od St. Georges. V okolici Ypresa, La Basséja in Lensa so se vršili artiljerijski boji in v Blangyju pri Arrasu je prišlo do precej močne akcije. Nemci so se bili polastili tovaren v Blangyju, ki smo jim jih pa s protinapadom takoj zopet vzeli. Naša artiljerija je še nadalje razdirala sovražne jarke pri La Boisellu. Iz okolice Soissonsa ni poročati ničesar. Med Vaillyjem in Craonnem je sovražnik v bližini tovarne za sladkor v Troynu brezuspešno napadal. Drug napad na naše zakeope pri Beaulnu je bil tudi odbit. V okolici Perthesa in Reau-Séjourju smo kljub zelo neugodnemu vremenu napredovali. Iz Argonov, od vrhov ob reki Maas ter iz Voevra nič novega. V gozdu Le Prete pri Pont à Moussonu je bil odbit nemški napad. V Vogezih smo pridobili zahodno od Orbeyera terena. Ves dan je močno snežilo.

Angleški glas.

»Lokalanzeiger« poroča iz Kodanja, da pripoznavajo »Times«, da Nemci vedno silnejše pritiskajo na francosko fronto. Angleški narod mora spoznati resnični položaj. Res je, da so zavezniki na nekaterih krajin napredovali, v celoti pa stoji sovražnik v

svojih pozicijah danes trdnejše kakor kdaj prej, vedno pripravljen poskusiti prebiti fronto zaveznikov.

Rusi v Bukovini.

Iz Budimpešte poročajo: V Bukovini smo zadržali ofenzivo sovražnika. Po zavzetju Kirlibabe so poskusili Rusi vdreti pri Radenskem prelazu in ob reki Göbo v komitat Marmaros, naše obmejne čete pa so jih prepodile preko deželne meje ter pri tem Kirlibabo zopet zavzele.

Turško poročilo.

Carigrad, 22. januarja. Glavni stan poroča: Ruski napadi na kavkaški bojni črti so bili na celi črti zadržani.

VOJNA V ZRAKU.

Nečak načelnika nemškega generalnega štaba mrtev.

Kodanj. O nemško-francoskem boju v zraku, pri katerem je bil smrtno zadet stotnik pl. Falkenhayn, nečak načelnika nemškega generalnega štaba, poroča Reuterjev urad: Neki francoški letalec je s svojim spremjevalcem opazoval v bližini Amiensa nemške postojanke. Na povratku, kakih 20 km daleč vstran od Lille, so zagledali Francozje nemškega goloba (letalni stroj). Takoj so začeli lov, ki je trajal eno celo uro. Pri Amiensu se je Francozom posrečilo, priti do goloba v oddaljenosti do 15 metrov. Tedaj je nemški stroj sprejel boj. Pač z namenom, da podere sovražnika, je nemški letalec obrnil svoj letalni stroj in se spustil naravnost proti Francozu. Velik obrat je slednjega rešil pred poginom. Francoski opazovalec je oddal štiri dobro namerjene strele. Prva krogla je zadela nemškega opazovalca, stotnika Falkenhayna, v srce, druga je razbila pilotu ramo, tretja ga je ranila na vratu in četrta je šla v motorjev hladilnik.

Podlistek.

II. pismo slovenskega topničarja iz Galicije.

Predragi prijatelj! Zadnjič sem Ti pisal, kakor sem se imel lansko leto o Božiču v Galiciji. Danes Ti poročam, kako je bilo prvič na Ogrskem pri Slovakih, ko smo bili v Karpatih, potem Ti pa napišem še marsikaj iz Galicije. Še ložje kakor v Galiciji sem izhajal na Ogrskem med Slovaki kar se tiče občevanja z ljudstvom. Na Slovaškem (v Slovakinji) je ljudstvo še dokaj premožno, prijazno in ker jih je bila velika večina v Ameriki, tudi samozavestno. Zna jih mnogo zelo dobro angleški jezik. Mi v slovenski domovini nismo imeli ravno najboljšega mnenja o Slovakih, ker smo jih presevali po »piskrovezcih« (piskrovezih), ki so tu in tam prihajali (menda od Trenčanca) v naše kraje. Toda ti piskrovezi so nekak »izvržek« slovaškega naroda. Zelo je imponirala častnikom in moštvu lepa slovaška narodna noša. Slovaško ljudstvo nosi še vedno pristno staro slovaško narodno nošo in ni jih še »oblizala« dunajska ali pariška moda, kakor žal naše slovensko ljudstvo, posebno »nežni spol«. Slovaški narod je dobroščen, da, najbrže še preveč in je zato v narodnem oziru skoraj čisto brezpraven. Videl sem vsepovsod le ogrske jav-

ne napise. Gotovo je pa inteligentnejši in bolj nadarjen kot poljsko priprosto ljudstvo, ki je tlačeno in od židov nesramno izkoriščano. Naše slovenske vasi, ceste, hiše in druga poslopja itd. so, če jih primerjam s tukajšnjimi v Galiciji, kar se tiče snaže, lepote in podobno, kakor če primerjam zlatoto z zarjavelim železom. Sicer seveda ne ravno povsod. Čim bližje smo zapadu, tem boljše, toda čim bližje smo vzhodu Galicije, tem slabše, ponajveč le stare, lesene podprtje v blatu in nesnagi. Zdaj pa še nekaj, kako nam je bilo zadnjič pri srcu, ko nas je sovražnik zelo ljuto obstreljeval v bližini vasi B., ko so krogla frčale kakor toča nad našimi glavami. Mi seveda smo bili v naših zakopih in opazovali njih učinek. Taki prizori so nepopisno krasni, da, skoro veličastni! Ta glasna, smrtonosna godba, ta rezek žvižg in cviljenje, vmes pa močan bas iz velikega topa. To je kakor bo na sodnji dan. In mi smo prilezli iz svojih grobokopov in zakopov ter smo z mirnim srcem in ravnodušno opazovali, kje in kako eksplodirajo granate in bombe, kake vrste je ta ali ona, ali iz lahkih (malih) ali težkih (velikih) topov in kako široko meče prst, kamenje — in nazadnje, če hočeš, tudi ljudi-tovariše. V pojaznilo in boljše umevanje Ti moram tukaj navesti, da nas — torej artiljerijo — obstrelije sovražnik ponajveč s težkimi topovi, to je 12 cm ali 18 cm. Posebno krogla iz 18 cm topov imajo strahovit dejanski in moraličen učinek na človeka. V zemlji iz-

rujejo (izkopljejo) lame, tako velike, da se v eni taki lahko skrije cel naš top z vsem mostvom enega topa. In zemljo, posebno če je trda in zmrznjena, meče okrog 20 do 30 m visoko in do 40 m naokrog in še več. Ker se pri eksploziji krogelj pokaže črni dim, imenuje naše moštvo kroganje iz »težkih« topov kratkomalo »ta črne«. Malo ali skoro nič ne škoduje artiljeriji kroganje iz 7 cm, t. j. lahkih sovražnih topov, če smo v zakopil in ne popolnoma na prostem. Tem »lahkim« se celo rogamo, medtem ko imamo pred težkimi »črnimi« (18 cm) velik rešpekt. Če nam začne naš »prijatelj« iz nasprotne strani pošiljati take »črne« pozdrave, nas kar čez noč odnese hudir iz dotične bojne pozicije. Ako bi se to ne zgodilo, bi se v par dnevi lahko vsi vlegli tamkaj — k večnemu počitku. Z lahkimi (7 cm) topovi obstrelije sovražnik navadno infanterijo v strelskih jarkih ali njo in nas na pohodih. Takrat pa imajo tudi »ta lahki« topovi in krogla lep učinek in dober uspeh, posebno ker je sovražna artiljerija zelo dobra. Zvezčer, ko nismo več streljali in so bile koncem meseca novembra 1. 1. jasne noči, oprl sem se večkrat na še skoraj toplo topovo cev, ki je bila razgreta od neprestanega streljanja celi dan, in tedaj sem gledal iz raz visokih Karpatov daleč v tužno Galicijo, kjer je tako kruto divjala in kosila smrt mlade, hrabre junake, ki so padali kakor žito pod srpmi urnih žanjic. Daleč naokrog po širni gališki ravnini in gričih se je razlegalo votlo gro-

Kljub hudim poškodbam se je voditelju stroja (pilotu) posrečilo, spraviti svoj stroj srečno na tla. Oba aparata sta prišla na tla sredi francoskih vrst, kjer so boj v zraku opazovali z veliko nestrpnostjo. In sedaj se je dogodilo nekaj, kar je na gledalce napravilo velik vtis: Počasi je izstoriil s svojega aparata nemški pilot, se približal francoškemu opazovalcu in, ponudivši mu neranjeni roko, ga ogovoril v lepi francoščini: »Četudi se je končal boj v našo nesrečo, gošpod, sem vendar ponosen, da sem se boril s tako junaškim nasprotnikom.« Stotnik Falkenhayn je bil takoj mrtev. Papirjev niso našli pri njem nobenih.

Boj nad Przemyslom.

Krakov, 20. januarja. V zadnjih tednih so avstrijski piloti večkrat poleteli iz oblegenega Przemysla, ne da bi jih zadeli sovražni strelji. Sedaj pa se je odločil ruski aviatik stotnik Andrijevič zasledovati avstro-ogrskega pilota. Še prej pa je pisal svoji družini poslovilno pismo, napravil oproko, in ko je zapazil avstrijskega pilota nad trdnjavjo, se je divgnil z naglim vzletom proti našemu letalu, ki ga je vodil pilot Fran Malina. Kmalu nato se je zaslišal strahovit ropot; obe letali sta v največji hitrosti zadeli in padli na tla. Pilot Malina, doma iz Prage, je umrl junaške smrti pod svojim letalom.

Razno iz vojne.

Grški poslanik za Anglijo.

Dunajski listi poročajo, da je imel grški poslanik v Londonu govor, v katerem je izjavil: »Naše simpatije so vedno na strani Angleške in prepričani smo, da bo ves svet priznal, da je angleška stvar dobra in pravična. Angleška se bori za neodvisnost in svobodo malih narodov.« Vprašanje je, če taka izjava ne pomeni kršitev proglašene grške nevtralnosti.

Menjava v nemškem vojnem ministrstvu.

Berolin, 21. jan. (Kor. ur.) »Nordd. Allg. Ztg.« poroča: Vojni minister in načelnik generalnega štaba armade na kopnem pl. Falkenhayn je bil obenem s povišanjem za generala infanterije na lastno prošnjo odpuščen kot vojni minister. Generalmajor Wild pl. Hohenborn je bil povisan za generallajtnanta in imenovan za državnega in vojnega ministra.

Angleško - ruske razmere.

Amsterdam. Časnikar Graham je imel pogovor z ruskim ministrom za zunanje zadeve Sasonovom. Upam, je rekel, Sasonov, da so se Angleži odločili za močnejšo ar-

menje, bliskalo se je na nebu in na zemlji in bleda, jasna luna je nemo zrla to človeško klanje. Zvezde so tužno migljale na nebu kakor bi se solzile nad to veliko svetovno »žaloigro«. Tukaj pa so moje misli nehote ušle tudi v domovino slovensko, da leč tja doli, kjer teča reka Soča, Drava, Savo. In zahrepnel sem z vso močjo zopet objeti enkrat domačo grudo, domače ljudi, ljubo ženko, sinčka in vse vas drage znance in prijatelje, vas slovenske gorice, trate in drage. In tako sem sanjal, dokler me ni opomnil ta »črni« s svojim pozdravom, da tu ni čas za sanjarije, ampak za čuječnost in delo, za premagovanje samega sebe — v spanju!

Končno naj Ti še pojasnim, da začne strejanje infanterije ponajveč šele zvečer, ko je »utihnil« naš artiljerijski ogenj. Strejanje infanterije traja navadno do jutra, ko zopet mi nastopimo. Seveda strelja artiljerija tudi zelo pogosto ponoči.

Kakor Ti je morda že znano, je bil pisatelj Vuk-Starogorski, ki je spisal »Zorislavovo« za družbo sv. Mohorja, že 27. avgusta v Galiciji težko ranjen in od ruske sanitete obvezan in nato odpeljan nekam globoko v Rusijo v neko bolnišnico, kjer je menda še sedaj kot ujetnik. Služil je pri 87. pešpolku.

Za danes naj bo dosti. Priložene dve pesmi lahko izročiš g. Smodeju, če jih hoče uporabiti za »Mir«; niso sicer, to dobro vem, pesniško dovršene, a v njih so izlita vsa moja čuvstva. Bog daj, da bi se zdravi vidi. V to pomozi Bog!

Tvoj »strog« top. T.

do po vojni, zlasti med mirovnimi pogajanjami. Njihova mornarica je izvrstna, njihova armada je bila pa slabotna, ko se je začela vojna, in taka je v primeri z velikostjo države že vedno. Upam, da se bo prijateljstvo med Rusijo in Angleško pokazalo pri vsaki priložnosti. Seveda se moramo med seboj bolje spoznati, a da bi med obema državama obstajala kaka ljubosumnost, ni resnica. Kakšno je razpoloženje na Angleškem? Spoznali bi radi ne samo mišljenje vlade, ampak tudi, kaj da misli ljudstvo. Mi bi radi, da bi po sklepnu miru ne bil samo mir med vladami, ampak tudi med narodi. In kaj bo z Judi, je vprašal časnikar. Sasonov je menil, da je mogoče, rešiti to vprašanje, čeravno je zelo težavno. Tudi Poljake da hoče popolnoma zadovoljiti. V Aziji da naj bi Angleška in Rusija delovali skupno, russka vrlina da bo pomagala Angležem.

V Rusiji da ni želje po miru?

Moskva, 21. januarja. Nezadovoljnost med ljudstvom zavoljo velikih porazov v vojni kakor tudi gibanje za mir po mestih vznemirjajo vlado. V Petrogradu so zdaj začeli nasprotovati javnemu mnenju. Nekemu zastopniku lista »Golos Moskvi« se je v ministrstvu za zunanje zadeve reklo, da je edinole v Petrogradu majhen krožek takimenovanih prijateljev miru, ki pa vladi ni sporočil nobene želje, da bi se naj sklenil mir. Vedno da se omenja, da je grof Witte v zvezi z glasovi o miru ter da se v Evropi misli, da ima ta državnik za sabo kako vplivno stranko. To pa da ni res: Grof Witte da na vojno ne more imeti nobenega vpliva. Poročevalcu dotičnega lista se je potem še zagotovilo, da je trojna zveza (Angleška, Rusija in Francija) danes ravnotako edina kakor v začetku vojne in da se misel na mir pri nobeni od zveznih držav ni niti omenila.

Prestolonaslednik v nemškem glavnem stanu.

Berolin, 21. januarja. Nadvojvoda Karol Franc Jožef je došel danes zjutraj v spremstvu komornega predstojnika generalmajorka princa Lobkovica, komornika grofa Van der Straten in dvornega potovalnega blagajničarja Mareša na kolodvoru v Anhaltu. Nadvojvodo so prišli na kolodvor pozdravil poslanik princ Hohenlohe s poslaniškim osobjem, mestni poveljnik Boehn in mornariški atašé grof Colleredo Mansfeld. Ko je poslanik predstavil k pozdravu došle osebe, se je nadvojvoda podal s svojim spremstvom v hotel »Adlon«.

Grof Stürgkh res odstopi?

»Arbeiterzeitung« piše: »V »Agramer Tagblattu« čitamo sledeče poročilo (kakor znano uradnega) korespondenčnega urada na Dunaju: Vesti o odstopu ministrskega predsednika grofa Stürgkha se trdovratno vzdržujejo. Pri tej priložnosti naj se opomni, da je grof Stürgkh že pred vojno hotel odstopiti, zavoljo bolezni na očeh. Vprašanje o italijanski univerzi je medtem napravilo gotove težkoče in se zdi sedaj odstop grofa Stürgkha kot precej verjeten.« — Ker se vesti sedaj omenjajo uradno, je končno upanje dovoljeno, da se bodo uresničile. Ne bomo se motili, da so včerajšnja avdijenca grofa Stürgkha in današnja gospoda pl. Bilinskega — skupni finančni minister je bil menda eno uro v Schönnbrunn — v zvezi z dotičnimi vestmi o demisiji (odstopu).

Sestanek bolgarskega in romunskega kralja.

Rotterdam, 21. jan. Neki tukajšnji list poroča iz Dedeagača, da se bo vršil sestanek kralja romunskega z bolg. kraljem kljub vsemu tajenju, in sicer da je za to določena neka vila romunskega kralja. Romunski poslanik v Sofiji, ki pripravlja sestanek, da se je pred nekaj dnevi odpeljal v Bukarešto, da uravna posameznosti.

Priprave na Portugalskem.

London, 21. januarja. (Kor. ur.) »Manchester Guardian« poroča: Portugalska zbornica je dovolila posojilo 72 milijona frankov za nabavo vojnega materiala.

Romunija se oborožuje.

Budimpešta, 21. januarja. V Aradu izhajajoči romunski list »Romanul« oficielno glasilo ogrskih Romunov, objavlja iz Buka-reške pismo: Za nobenega ne more več biti

skrivnost, da se Romunija pripravlja na vojno. O tem govori ves svet, nihče tega več ne prikriva, to je v naravi okolčin. Pa kdo se dandanes ne pripravlja? — Iz Bolgarije prihaja poročilo, da so bolgarski časniki izdali, da Romunija ob bolgarski meji ležeče dele Dobrudže zelo hitro utrujuje; za to delo uporablja tudi bolgarske delavce, in da dela nekaj dni sem ne počivajo ne počnoči ne podnevi. Gotovo je, da romunska vlada opravlja ta dela, in velika napaka bi bila, če bi ne izvrševala teh del. Dobrudža je treba utrditi, vse mogoče varnostne redbe ob Donavi je treba ukreniti, naš most, ki veže oba romunska bregova, moramo varovati zoper napade kateregakoli sovražnika. In to zavarovanje — to vemo iz zanesljivega vira — se je že zgodilo. Našega donavskega mostu se ne more noben sovražnik dotakniti. Turtikan je v obrambnem stanju in ne bojimo se nobenega napada več. Če daje to v Sofiji povod za vznemirjanje, potem sloni to vznemirjenje na napačni podlagi, ker Romunija nima nobenih napadalnih načrtov zoper svojo sosedno državo. Romunija se postavlja v obrambno stanje brez izjeme nasproti kateremukoli sovražniku.

Italija.

»Slovenec« je dne 20. t. m. objavil poročilo, baje iz prvoravnega vira, v katerem se konstatira, da je dosedanje vedenje Italije proti Avstriji pravilno, da Italija nima druge obveznosti, kakor varovati strogo nevtralnost. Izmišljotina je, piše nadalje člankar Š. —, da poteče avstrijsko-laška pogodba sredi februarja ali pa trditev, da je Italija obvezana »samostojno šest mesecev varovati nevtralnost, potem ima pa proste ruke.« Ta pogodba da sploh ne poteče leta 1915., ampak šele pozneje. Hujskarije proti Avstriji, ki se opažajo v Gornji Italiji, da izvirajo od neodgovornih ljudi. Srednja in Spod. Italija da je mirna in da hoče ohraniti mir. A tudi v Gor. Italiji da se širi čedalje večji odpor treznega prebivalstva zoper izvestne hujskarije, ki izvirajo v prvi vrsti od podkupljenega časopisa in agentov.

Vojna in rusko občinstvo.

»Tempsov« petrograjski poročevalec, ki je dospel pred kratkim v Rusijo, je poslal svojemu listu zanimiv dopis o svojih vtisih v Rusiji, ki ga je ponatisnil ogrski list »Magyarorszag«. Dopisnik pravi:

Prišel sem preko romunske meje v Rusijo. Pričenši od romunske meje, je videti povsod isto sliko. Na postajah se nahajajo vlaki polni ranjencev in pa vlaki s četami, ki gredo na fronto. Povsod, vsepozd, je videti vojake. Na progah, ki vodijo v Moskvo in Petrograd, sem srečal vse polno častnikov. Nekateri so bili ranjeni, toda večina ni ranjena, ampak so odšli na dopust, ki jim je bil dovoljen, da se odpočijejo. Videl sem sama vesela lica, z izrazi miru in uverjenjem v zmago. Fizijognomija častnikov, je čisto drugačna. Na licih jim je čitati lahko brezbrižnost mestnega življenja, na drugi strani pa divjo odločnost.

Obleke teh častnikov dokazujojo, da je zimska vojna tu mnogo hujša, nego pri nas na Francoskem ali v Flandriji. Obleka častnikov je prava izložba krvna: astrahan, lisica, vidra, kuna in vse mogoče druge živali ogrevajo častnike, ki odhajajo na vojno. Vso pot je na mene naravnost izredno vplivala neobičajna mirnost ljudi, oni hladni mir, s katerim čakajo ljudje ranjence in gledajo na drugi strani vozove z municijo. Vsakdo izvršuje svoje delo hladnokrvno, kakor da sploh nikoli ne bi delal kaj drugega. —

V Petrogradu sem naletel na deževno vreme in slabo razpoloženje. Zdi se mi, da čutijo tu močnejše posledice vojne kakor v Moskvi. Petrograd napravlja vtiš ogromne bolnišnice. Na vseh palačah knezov in aristokratskih klubov, na šolah, na vseh javnih zgradbah sem videl zastave Rdečega križa. Bolnikom in ranjencem pa strežejo povsod gospo v belih oblekah.

Gledališko življenje in Petrogradu je dosti veselo. Vsa gledališča so odprta, vendar pa so se morala zavezati, da daio del dohodkov za reveže na Poljskem, v Srbiji, Crnogori ali Belgiji. V Moskvi je razpoloženje manj navdušeno kakor v Petrogradu. Sicer so tudi tu popolnoma prepričani o končni zmagi, vendar pa čutijo bolj težo žrtev kakor kje drugje. V cerkvah se vrše vsak dan

maše za srečen izid vojne. Počasno napredovanje vojnih dogodkov težko tlači petrograjsko razpoloženje, dočim se nasprotno v Moskvi drže znanega Kuropatkinovega gesla: »Potrpljenje! Naj se zgodi, kar se hoče, samo potrpljenje!« Se pred par tedni se je rusko časopisje mnogo bavilo z balkanski mi narodi. Pričakovali so, da se bodo Romuni, Bolgari in Grki genili in stopili iz nevtralitete. Toda sedaj so se že popolnoma pomirili in sprijaznili z mislijo, da ni pričakovati nobene akcije teh držav. Ruski listi so prepričani, da bodo zmagali zavezniki tudi brez Balkana.

(»Edinost«.)

Dnevne novice in dopisi.

Posvetitev presv. Sreču Jezusovemu v celovški stolnici je bilo dne 17. t. m. zelo slovesno. Slovesno sv. mašo je pel mil. g. stolni prošt in kapitelski vikar Gvidon Bittner. Slovesnosti se je neoficielno udeležila tudi c. kr. deželnna vlada in g. dež. odbornik sodni svetnik Winkler.

Nadvojvodinja Cita, soproga prestolonaslednika Karla Franca Jožefa pričakuje koncem januarja veselega dogodka.

Dr. Udejeva izjava. Dr. Ude je svoje napade na slov. duhovščino v Bonif. Korr. preklical; v preklicu priznava svojo zmoto in prosi vse, ki so se po njegovem članku čutili razčljene, za odpuščanje.

Domobraska bolnišnica v Celovcu ob Velikovški cesti je od 21. t. m. vsled kontumacije za 21 dni zaprta in je vstop civilnim osebam prepovedan. Kdor bi pa kljub temu vstopil, bo pa pridržan v bolnišnici.

† **Dr. Albert Noisternig.** Na Dunaju je umrl celovški odvetnik dr. Albert Noisternig, star šele 38 let. Bil je spoštovan in verezen mož. Po političnem prepričanju je pričpal nemški krščansko-socialni stranki. Rojen je bil v Flattach. Bolehal je na jetrah in se je moral vsled tega podvreči operaciji, ki je ni prestal. N. p. v m.!

G. dr. Rok Jesenko se nahaja v ruskom ujetništvu.

Transport ruskih ranjencev. Dne 22. t. m. je bilo kakih 80 ruskih ujetnikov, ki so v celovških bolnišnicah ozdraveli, prepeljanih z vojaškim spremstvom v ujetniški tabor pri Gradcu. Po Celovcu so se peljali do kolodvora s posebnim vlakom mestne električne železnice.

Tako pa ne bo šlo, gospodje! Uradna »Klagenfurter Ztg.« ima inserat, v katemu se spominja neki budimpeštanski inseratni urad za mešetarja v zadevi nove ženitve ločenih avstrijskih katoličanov. Pri nas nove ženitve ločenih ne prepoveduje samo katoliška Cerkev, ampak tudi državni zakon. Zato je tak inserat, kako da bi se izognil kdo zakona, v uradnem glasilu kajpak malo čuden, da se izrazimo milo. Naj izgine »auf Nimmerwiedersehen«!

General Stössel, ki je v rusko-japonski vojni branil Port-Artur, je umrl.

Ranjeni in mrtvi junaki.

Seznam izgub št. 93.

(Nadaljevanje, kratice navadne.)

Lačaher Valentin, inf., dpp. 4; Lavrenčič Avgust, četov., dpp. 4, m.; Laks Sebastian, korp., pp. 7; Lehner Franc, fr., dpp. 4; Lehner Peter, korp., dpp. 4; Lerka Franc, inf., dpp. 4; Lednik Franc, inf., dpp. 4; Legiša Ivan, inf., pp. 7; Leitenbauer Tomaž, inf., dpp. 4; Leitner Martin, inf., dpp. 4; Lenzhofer Ivan, četov., dpp. 4; Lepušič Ant., inf., dpp. 4; Lepušič P., inf., dpp. 4; Lepušič Ivan, inf., dpp. 4; Ležanc Jožef, fr., dpp. 4; Lesjak Franc, fr., dpp. 4; Lesnik Lovrenc, inf., dpp. 4; Lečnik Alojz, inf., pp. 7; Levčaher Jožef, inf., dpp. 4; Lepušek Stefan, četovodja, dpp. 4; Liebert Ivan, inf., dpp. 4; Lilek Miroslav, četov., dpp. 4, m.; Lindermuth Hugo, inf., dpp. 4, m.; Lipko Karel, inf., dpp. 4; Lipovec Vid, inf., dpp. 4; Lipič Ivan, inf., pp. 7; Lipuš Blaž, inf., dpp. 4; Logar Karel, inf., pp. 7; Lojbnikar Robert, inf., pp. 7; Loisacher Alojz, inf., dpp. 4; Lovšek Ivan, fr., dpp. 4; Lorenzzutti Ivan, inf., dpp. 5; Lueger Bogomir, inf., pp. 7; Luišon Alojz, inf., dpp. 26.

Machy a Mathe M., inf., dpp. 4; Mak Michael, inf., 7; Mahorovič Jožef, inf., dpp. 5;

Mahrer Jožef, četov., dpp. 4; Maier Avgust, inf., dpp. 4; Maier Krištof, fr., dpp. 4; Maier Franc, inf., dpp. 4; Maier Ivan, korp., dpp. 4; Maier Oton, korp., pp. 7; Maier Patricij, četov., dpp. 4; Maier Filip, korp., dpp. 4; Maier Roman, inf., pp. 7, m.; Maierbrugger Blaž, inf., pp. 7, m.; Majrič Franc, inf., dpp. 4, m.; Majrič Fr., inf., dpp. 4; Makovec Michael, inf., dpp. 4; Malaj Franc, inf., dpp. 4; Malle Bog., inf., dpp. 4, m.; Malle Izidor inf., dpp. 4; Malle Ivan, pp. 7; Maller Michael, inf., dpp. 4; Malweger Franc, fr., dpp. 4; Mamec Ivan, horn., dpp. 4; Mannsberger Siegried, fr., pp. 7; Maras, nad. rez., dpp. 5; Maričnik Andrej, inf., dpp. 4; Markelj Jožef, inf., dpp. 4; Marko Rudolf, inf., pp. 7, m.; Markut Bogomir, inf., dpp. 4; Markut Kilian, inf., dpp. 4; Marlinčič Anton, inf., dpp. 5; Marošek, štab. nared., dpp. 4; Maršner Karel, inf., dpp. 4; Martin Ivan, korp., dpp. 4; Martinjak Franc, fr., pp. 7; Martinc Jožef, inf., dpp. 4; Marwiser Peter, inf., dpp. 4; Mašer Anton, inf., dpp. 4; Maser Jakob, nared., dpp. 4; Masten Ludovik, inf., dpp. 4, m.; Mattersdorfer Ferdinand, inf., dpp. 4; Mauer Matija, fr., dpp. 4; Mauko Ivan, inf., dpp. 4, m.; Maurer Alojz, korp., dpp. 4; Maurer Rudolf, inf., dpp. 4; Mayer Anton, inf., pp. 7; Medved Ivan, inf., dpp. 4; Meiritsch Gregor, fr., dpp. 4; Meißlitzer Tomaž, korp., dpp. 4; Mejak, inf., dpp. 5; Menis Bernard, inf., dpp. 5; Merkač Anton, inf., dpp. 4; Mert David, nad. rez., dpp. 4; Mervic Franc, inf., dpp. 5; Mihelič Edv., inf., dpp. 4; Migič Rihard, inf., dpp. 4; Mihsbichler Adalbert, inf., dpp. 4; Mikl Jožef, korp., dpp. 4; Miklavec Ignacij, četov., dpp. 4, m.; Millonig Valentin, inf., dpp. 4; Minichreiter Fr., nad. rez., dpp. 4; Miot Jožef, inf., dpp. 5; Mirnik Albin, inf., pp. 7; Miškulnik Adalbert, inf., dpp. 4; Miškulnik Gabrijel, inf., dpp. 4, m.; Mitterer Ivan, inf., pp. 7; Mlinar Rok, inf., pp. 7; Močnik Filip, inf., dpp. 4; Modja Ivan, inf., dpp. 4; Modrej Marko, inf., dpp. 4, m.; Modžgan, inf., dpp. 4; Moll Fr., inf., dpp. 4; Moll Martin, dpp. 4; Morak Andrej, inf., dpp. 4; Mori Alojzij, inf., dpp. 4; Moric Franc, inf., dpp. 4; Morin Nikolaj, nad. rez., dpp. 5; Moric Ivan, inf., dpp. 4; Morisan, inf., dpp. 4; Mörth Anton, inf., dpp. 4; Možič Ivan, inf., dpp. 4; Možič Tomaž, enol. prost. korp., dpp. 4, m.; Mosegger Ivan, inf., dpp. 4; Moser Albin, korp., dpp. 4; Moser Gabrijel, inf., pp. 7; Moser Kubert, četov., dpp. 4; Moser Jakob, inf., dpp. 4; Moser Iv., inf., dpp. 4; Moser Jožef, fr., dpp. 4; Moser Jožef, inf., dpp. 4; Moser Oton, inf., dpp. 4; Moser Valentin, korp., dpp. 4; Mošnik Fr., inf., dpp. 4; Mösslacher Franc, inf., pp. 7, m.; Mossner Klement, inf., dpp. 4, m.; Mostegel Medard, inf., dpp. 4; Močnik Avgust, inf., pp. 7; Muhič, inf., dpp. 4; Muh Silverster, inf., dpp. 4; Mühlbacher, fr., dpp. 4, m.; Mulle Justin, enol. prost., dpp. 4; Müller August, inf., pp. 7; Müller Ivan, inf., dpp. 4; Müller Julij, inf., dpp. 4; Müller Gašper, fr., dpp. 4, m.; Müller Pavel, fr., dpp. 4; Murer Fr., inf., dpp. 4; Murnik Jožef, inf., pp. 7; Nagelschmid Alojzij, inf., pp. 7; Napečnik Michael, inf., dpp. 4; Nessl Michael, inf., dpp. 4; Nessmann Gašper, inf., dpp. 4; Neuhold Jožef, inf., pp. 7; Neukam Lovrenc, inf., dpp. 4; Neunegger Ivan, korp., pp. 7; Neuschitzner Andrej, inf., dpp. 4; Norre Hugon, inf., dpp. 4; Novak Ivan, inf., dpp. 4; Novosanski Jakob, inf., 7, v. uj.; Nusbaumer Ivan, inf., dpp. 4; Nussner Anton, inf., dpp. 4.

Oberdünhofer Jožef, inf., pp. 7; Oberessl Arminij, nared., dpp. 4; Oberhuber Alb., inf., 7; Oberlerchner Ivan, inf., dpp. 4; Obernosterer Peter, inf., pp. 7; Oberrainer Jožef, inf., pp. 7; Oberrauter Andrej, inf., dpp. 4; Oberriehser Matija, inf., dpp. 4; Obersteiner Simon, korp., pp. 7; Odnik Gašper, inf., dpp. 4, m.; Ofner Ivan, inf., dpp. 4, m.; Ofner Ivan, inf., dpp. 4; Ogrčnik Jožef, korp., dpp. 4; Ogris Jožef, inf., dpp. 4; Oraše Ivan, inf., dpp. 4; Orbanč Amadej, korp., dpp. 5; Orešnik Franc, inf., dpp. 4; Orlič Just, inf., dpp. 5; Ortner Hubert, inf., dpp. 4; Ortner Ivan, inf., dpp. 4; Osario Jožef, inf., dpp. 4; Ošeles Marko, inf., dpp. 4; Osterman Peter, korp., dpp. 4; Ostrovski K., inf., dpp. 4; Otter Valentin, četov., dpp. 4, m.; Ottowitz Andr., inf., dpp. 4; Ottowitz Franc, inf., dpp. 4.

Pacheiner Jožef, inf., pp. 7; Paher Fr., inf., dpp. 4; Paher Leop., inf., dpp. 4; Paher Rajmund, fr., pp. 7; Pohola Anton, inf., dpp. 4; Pačnik Valentin, inf., dpp. 4; Pajer Jurij, inf., dpp. 4; Pajh Anton, inf., dpp. 4;

Pansy Ferdinand, inf., dpp. 4; Papič Ignacij, inf., pp. 7, m.; Pasegger Oskar, četov., dpp. 4; Pasko Ermenegild, korp., dpp. 5; Ratterer Ivan, inf., dpp. 4; Pavlič Anton, inf., dpp. 5; Paulič Jakob, inf., dpp. 4; Pavlič Alojzij, inf., dpp. 4; Pajer Alojzij, dpp. 4, m.; Pečečnik Ivan, inf., dpp. 4; Pečečnik Jožef, inf., dpp. 4; Pečovnik Ivan, inf., dpp. 4; Pegan Ivan, inf., dpp. 4; Pegrin Matija, inf., pp. 7; Perkovnik Arminij, inf., dpp. 4; Peršner Jožef, pp. 7, m.; Perštaler Jožef, četov., dpp. 4; Perc Jožef, inf., dpp. 4; Peškovec Adolf, inf., dpp. 4; Peternel Albin, fr., dpp. 4; Peternel Anton, fr., dpp. 4; Peteršič Karl, inf., dpp. 4; Petrač Karel, pp. 7; Pečnik Urh, inf., dpp. 4; Pečnik Vinko, inf., dpp. 4; Pečnik Vinko, korp., dpp. 4; Petučnik Ferdo, inf., dpp. 4; Petzelmacher Jožef, inf., dpp. 4, 3 st.; Petzelmacher Jožef, inf., dpp. 4, m.; Pevec Andrej, inf., dpp. 4; Pfeifhofer Baltazar, inf., dpp. 4; Pichler Alojz, inf., pp. 7; Pichler Florijan, inf., dpp. 4; Pichler Peter, inf., dpp. 4; Pikk Ernest, inf., dpp. 4; Pječnik Feliks, inf., dpp. 4; Pilgram Karel, inf., dpp. 4; Pillwein Jož., inf., dpp. 5; Pintar Jernej, inf., dpp. 4; Pintar Franc, inf., dpp. 4, m.; Pivnikar Fortunat, korp., dpp. 4; Pirhar Franc, fr., dpp. 4; Pirkar Andrej II., inf., dpp. 4; Pircl Ivan, fr., dpp. 4; Piskar, inf., dpp. 4; Planovšek Ivan, inf., dpp. 4; Plasnik Pavel, inf., dpp. 4; Plasnik Mihael, inf., dpp. 4; Platzer, inf., dpp. 4; Platzer Jakob, inf., dpp. 4; Plavec Jožef, inf., dpp. 4; Pleš Simon, inf., dpp. 4; Plešnikar Elija, inf., dpp. 4; Pluško Franc, inf., dpp. 4; Počekaj Ivan, nad. rez., dpp. 5; Počivavnik Andrej, inf., pp. 7; Podboj Ivan, nad. rez., dpp. 5; Podržnik Matej, inf., pp. 7; Podesser Ivan II., inf., dpp. 4; Podgornik Martin, inf., pp. 7, m.; Pogančnik Ivan, inf., dpp. 4; Pogerčnik Ivan, inf., pp. 7; Polajnar Franc, inf., dpp. 4; Pohovnikar Franc, inf., dpp. 4; Poldrugovac Dominik, nad. rez., dpp. 5; Poljšak Peter, inf., dpp. 4; Polec Alojz, inf., dpp. 4; Pomarolli Rudolf, korp., dpp. 4; Pontaš Ivan, inf., dpp. 4; Popersnik Ivan, inf., dpp. 4; Poprat Karel, inf., dpp. 4; Požgan Jožef, korp., dpp. 4, m.; Požinger Jožef, inf., pp. 7, m.; Pöschl Ferdo, inf., dpp. 4; Požgar Andrej, inf., dpp. 4; Potočnik, inf., dpp. 4; Potučnik Kristjan, inf., dpp. 4; Pozevanik Karel, inf., dpp. 4; Prah Franc, inf., dpp. 4; Prantar Jožef, inf., pp. 7; Pratar Henrik, četovodja, dpp. 4; Preimel Ivan, korp., dpp. 4; Preimel Jožef, četov., dpp. 4; Prendivoj, Stefan, nad. rez., dpp. 5; Prešern Franc, inf., dpp. 4, m.; Prešern Iv., inf., dpp. 4; Preširen Martin, inf., dpp. 4; Presinger Valentin, inf., dpp. 4; Pretnar Ernst, inf., dpp. 4; Prieler Jakob, inf., dpp. 4; Priese Aleks., inf., dpp. 4; Primožič Ivan, inf., dpp. 4; Primožič Jakob, inf., dpp. 4; Pristošek Alojz, inf., dpp. 4; Propetner Martin, inf., dpp. 4; Prossel, inf., pp. 7; Puhar Jožef, korp., dpp. 4; Puk Edmund, četov., dpp. 4, m.; Pudgar Florijan, inf., dpp. 4; Pugarnik Avguštin, inf., dpp. 4; Pugl Jožef, inf., dpp. 4; Pukelsheim Franc, četov., dpp. 4; Pum Ferdo, fr., pp. 7; Pušenjak Rajko, fr., dpp. 4; Puttnar Franc, čet., dpp. 4; Puc Ivan, inf., dpp. 4; Pirkebner Rudolf, inf., dpp. 4; Pirkar Andrej II., inf., dpp. 4; Prešern Valentin, inf., dpp. 4.

(Dalje.)

Najnovejša poročila.

Pomorska bitka v Severnem morju. — Ena nemška in ena angleška ladja potopljeni.

Berolin, 25. jan. (Kor. ur.) Uradno se poroča: Včeraj dopoldne je prišlo v Severnem morju do bitke med našimi oklopnnimi križaricami »Seydlitz«, »Derfflinger«, »Moltke« in »Blücher«, katere so spremljale štiri male križarice in dve flotili torpednih čolnov, in med angleškimi bojnimi silami, ki so bile štele 5 bojnih ladij, več malih križaric in 26 torpednih rušilcev. Sovražnik je po treh urah 70 morskih milj severozahodno od Helgolanda prekinil boj in se umaknil. Po dosedanjih poročilih se je na angleški strani potopila ena bojna ladja, od naših ladij pa »Blücher«. Vse ostale nemške bojne sile so se vrstile v luke.

Gospodarske stvari.

NOVA VAŽNA KNJIGA ZA KMETE.

»Poljudna navodila za merjenje lesa« je naslov XIV. zvezku »Kmetijske knjižnice«,

ki ga je spisal c. kr. gozdarski komisar gosp. Anton Šivic v Ljubljani in ga je ravnočar izdala v svoji založbi c. kr. Kmet, družba kranjska v Ljubljani. O malokateri prodaji je kmet tako malo poučen, kakor o prodaji lesa; zato je največkrat izročen na milost in nemilost lesotrzcev. Tisti, ki trpi vsled teh razmer škodo, je kmet, in tisti, ki od njegove škode bogati, je lesotrzec. Skrajni čas je bil, da je izšla poljudno spisana knjiga o merjenju lesa, ki kmetu razodeva »skrivnosti« lesne kupčije, ki mu bo torej navodilo, kako naj se ravna pri prodaji gozdov ali lesa, da bo iztržil toliko, kolikor mu gre po vrednosti njegove lastnine. Pri nas je posebno važna prodaja lesa na Laško, kjer računajo še vedno po starih laških merah in v tem se naš kmet prav nič ne spozna. Zato je tolikokrat varan in posebna prednost gori imenovane nove knjige je, da poučuje v tabelah razmerje med našimi in stariimi v trgovini še vedno običajnimi stariimi laškimi merami. Vrhutega vsebuje knjiga vsa potrebna izračunjenja za stoječ in raznovrsten posekan in rezan les. Kdor hoče ceniti in prodajati svoj gozd ali prodajati posekan ali obrezan les, najde v tej knjigi vse potrebne podatke, in če noče biti varan, naj kupi to knjigo, kajti mali izdatek za knjigo se mu bogato povrne pri kupčiji, ker spozna na podlagi tega poljudnega navodila vrednost svojega gozdnega pridelka, da mu ne bo treba več verjeti le besedam kakega prebrisanega lesotrzca, ki se hoče okoristiti s kmetovo nevednostjo. Pri vsaki kupčiji dandanes le tisti najbolje uspeva, ki se o njej najbolje spozna. Knjiga »Poljudno navodilo za merjenje lesa« stane pri c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani za družbene ude s poštino vred nevezana 1 K 50 h in vezana 2 K, za vse druge in v knigotrštvu pa stane nevezana 1 K 80 h, vezana pa 2 K 30 h brez poštine.

Vabilo na občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Št. Jurju na Zili,

r. z. z. n. z.

ki se vrši

na Svečnico, ob 3. uri popoldan, pri Jankelu v Št. Jurju.

Dnevni red:

- Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
- Poročilo načelstva.
- Potrjenje rač. zaključka za leto 1914.
- Volitev načelstva.
- Volitev nadzorstva.
- Slučajnosti.

Odbor.

Franc Siebert, trgovina mila in sveč, Celovec, Stauderhaus, priporeča svojo bogato zalogu voščenih in stearinskih sveč, stenj in olje za večno luč, kadilo, oglje za kadilnice itd. Razpošilja se na zunaj.

Tržne cene v Celovcu

14. januarja 1915 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)		
	od	do	K	v	
	K	v	K	v	
Pšenica	41	—	42	—	26 10
Rž	33	20	34	50	19 50
Ječmen	—	—	—	—	—
Ajda	40	—	41	—	20 50
Oves	23	—	24	50	8 55
Proso	—	—	—	—	—
Pšeno	—	—	—	—	—
Turščica	—	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—	—
Fižola, rdeča	—	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	—	10	50	—
Deteljno seme	—	—	—	—	—
Seno, sladko	6	80	8	—	—
kislo	6	—	7	—	—
Sláma	5	80	6	50	—
Zelnate glave po 100 kos.	—	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	26	—	28	—
Smetana, 1	—	60	1	20	—
Maslo (goveje) 1 kg	2	90	3	80	—
Sur. maslo (putar), 1	2	60	4	—	—
Slanina (špeh), pov. 1 "	2	60	2	80	—
sur. 1 "	2	50	2	60	—
Svinjska mast 1 "	2	60	2	70	—
Jajca, 1 par	—	20	—	26	—
Piščeta, 1 par	3	—	3	80	—
Race	—	—	—	—	—
Kopuni, 1 par	—	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	—	3	20	—
30 " mehka, 1 "	2	80	3	—	—
Zivina	Počrez	100 kilogr.			
		živa	zaklana		
	od	do	od	do	Prigralo
					Prodalo
		v kronah			

Konji

Biki

Voli, pitani

za vožnjo

Junci

Krave

Telice

Svinje, pitane

Praseta, plemena

Ovce

Koze

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—